

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Mgr. A. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížova 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2013, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 1. 2015, č. j. 19 Ad 7/2013 – 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 3. 2. 2015 se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno její v záhlaví uvedené rozhodnutí, a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o starobní důchod žalobce.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu. Z kasační stížnosti musí být dále zřejmé, co navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá (§ 106 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 s. ř. s.).

[3] Kasační stížnost ze dne 3. 2. 2015 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že napadá shora označený rozsudek krajského soudu, a to z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s, a že odůvodnění stížnosti bude dodáno dodatečně, neboť stěžovatelka v současné době nemá dávkový spis žalobce. Současně bylo požádáno o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, o kterém Nejvyšší správní soud rozhodl negativně svým usnesením ze dne 5. 3. 2015, č. j. 9 Ads 24/2015 - 21.

[4] Nejvyšší správní soud považuje za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí

zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí být v kasační stížnosti naplněny konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které Nejvyšší správní soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stěžovatelem stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 9. 2. 2015, č. j. 9 Ads 24/2015 - 8, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu, a uvedla, co navrhuje. Zároveň byla poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[8] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Usnesení, kterým byla stěžovatelka vyzvána k doplnění kasační stížnosti, jí bylo doručeno dne 9. 2. 2015. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti uplynula v pondělí 9. 3. 2015. Požadované odůvodnění kasační stížnosti, včetně návrhu na zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení, však bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno teprve dne 11. 3. 2015.

[9] To znamená, že výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti nebylo v jednoměsíční lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyhověno. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu platí, že soud nemůže přihlížet ke stížním námitkám uplatněným po uplynutí jednoměsíční lhůty, ledaže by soud tuto lhůtu k včasné a důvodné žádosti stěžovatele prodloužil (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2012, č. j. 9 Azs 5/2012 - 16, či nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn.

pokračování

I. ÚS 138/06). V daném případě však k žádnému prodloužení stanovené jednoměsíční lhůty nedošlo a ani dojít nemohlo, neboť nebylo stěžovatelkou požadováno.

[10] Zdejší soud tak uzavírá, že na kasační stížnost je třeba hledět tak, že postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatelka nevyhověla výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání. K doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na jeho opožděnost přihlížet

[11] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu